

[Oluf Pedersen.]

vise sig, at de nuværende priser ikke holder, så må man selvfølgelig foretage en ny omvurdering.

Nu må jeg hertil føje, at hvis man indfører en højere ejendomsbeskatning, betyder det ikke, at der kommer højere kommuneskatter eller højere amtstueskatter. Hvis man vurderede til dagsprisen, ville man opdage, at hele den forestilling, man har om den kolossale stigning, der er sket i amtsskatternes promiller, ville blive ændret, for hvis værdierne blev sat op til det rette niveau, ville promillerne gå tilsvarende ned, og det ville vise sig, at promillerne ikke var stort højere end tidligere. Man ville også blive klar over en anden ting, nemlig at til trods for den stedfundne stigning i promillerne har denne dog ikke været større, end at selve jordværdien — den restværdi, som er tilbage, efter at grundskylden er betalt — er meget højere nu end i 1950. Det vil med andre ord sige, at hvis man gennemfører den nye vurdering, vil man antagelig opdage, at der ikke er meget hold i den agitation, man i øjeblikket fører for en nedsættelse af amtsskatterne, og det er måske også derfor, man så nødig vil have en ny vurdering.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod at udskyde vurderingen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) spurgte, om jeg ville overveje, hvorvidt der i tilfælde, hvor en foretagen vurdering viste sig at være åbenbar for høj, kunne foretages omvurdering uden bekostning for ejeren, dersom resultatet blev, at vurderingen blev nedsat. Det vil jeg gerne overveje.

Løvrigt kan jeg kun tilføje, i overensstemmelse med hvad det ærede medlem hr. Skytte sagde, at jeg håber, den udsættelse, der her gennemføres, ikke skal blive en sædvane, men at vi næste år må foretage en vurdering, idet jeg kan være enig i, at det indbyrdes forhold mellem vurderingerne jo også spiller en rolle; det er ikke niveauet alene, der har betydning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fritagelse for statsindkomstskat af lønmodtageres indkomst ved overarbejde. [Af Viggo Starcke m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 811; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1982).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke m. fl. fremsatte lovforslag om fritagelse for statsindkomstskat af lønmodtageres indkomst ved overarbejde viser jo, hvor stor en interesse der er knyttet til hele problemet, hvordan merindkomst skal beskattes. Vi drøftede jo dette spørgsmål i går, og jeg går ud fra, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at den egentlige grund til, at der finder en så høj merbeskatning sted, er de virkninger af skattefradragets regel, som vi i går var enige om at søge at bøde på. Jeg synes derfor, at det er rimeligt, at dette lovforslag bliver behandlet i forbindelse med de skatteproblemer, der nu skal drøftes i det udvalg, som er nedsat til behandling af skattereformlovsforslagene.

Om selve det foreliggende lovforslags enkeltheder kan jeg i og for sig nøjes med at henvise til de betragtninger, der blev gjort gældende overfor et lignende forslag, som blev fremsat af det ærede medlem hr. Tholstrup m. fl. i 1948. Det havde måske været rimeligt, om det var blevet anført ved fremsættelsen, at det drejer sig om et problem, vi har diskuteret før. Dengang var der tale om fritagelse ikke alene for statsindkomstskat, men også for fælleskommunal skat og kommunal skat for indtægter ved overarbejde. Jeg har ikke hørt nogen begrundelse for, at man her nøjes med statsindkomsts-katten, men jeg indrømmer, det giver nogen forenkling af selve lovforslaget.

Det, der er det afgørende, er imidlertid, at det er uhyre vanskeligt at finde ud af, hvad der er overarbejde. Det blev allerede